

OPINIE SEPARATĂ
expusă în temeiul art.27 alin.(5) din Legea cu privire la Curtea
Constituțională și art.67 din Codul jurisdicției constituționale

Prin sesizarea din 24 aprilie 2003 deputații în Parlament Iurie Roșca, Vlad Cubreacov și Ștefan Secăreanu au solicitat controlul constituționalității [Hotărîrii Parlamentului nr.160-XV din 4 aprilie 2003](#) "Privind unele aspecte ale mecanismului de elaborare a proiectului noii Constituții a Republicii Moldova", considerînd că aceasta, prin conținutul său și anexele la ea, contravine prevederilor cuprinse în art.1 alin.(1), art.64 alin.(1), art.107 alin.(1), art.141 alin.(1) și (2) și art.143 alin.(1) din [Constituția Republicii Moldova](#).

Prin Decizia Curții Constituționale din 20 mai 2003 sesizarea n-a fost acceptată spre examinare în fond pentru motivul că hotărîrea contestată nu conține norme de drept și nu produce efecte juridice, deci nu este act normativ, avînd doar caracter de moțiune.

Consider neacceptarea sesizării drept o eroare, iar motivele invocate – nejustificate.

Menționez că sesizarea a fost depusă în conformitate cu prevederile cuprinse în: art.135 alin.(1) lit.a) din [Constituție](#), art.4 alin.(1) lit.a) din [Legea cu privire la Curtea Constituțională](#), art.4 alin.(1) lit.a) și art.38 din [Codul jurisdicției constituționale](#), cu respectarea prevederilor cuprinse în art.39 din același cod.

Potrivit art.134 din [Constituție](#), art.1 din [Legea cu privire la Curtea Constituțională](#) și art.2 din [Codul jurisdicției constituționale](#), Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în stat, este independentă de orice altă autoritate publică, se supune numai Constituției și garantează supremația ei, asigură realizarea principiului separării puterii de stat, iar potrivit art.6 alin.(2) din [Codul jurisdicției constituționale](#), Curtea își stabilește ea însăși limitele de competență.

Conform art.39 din [Codul jurisdicției constituționale](#), autorul sesizării, indicînd obiectul sesizării, trebuie să formuleze punctul său de vedere asupra actului contestat și să-l argumenteze prin norme constituționale.

Din acest punct de vedere sesizarea depusă corespunde totalmente exigențelor enunțate.

Indicînd obiectul sesizării, deputații au formulat detaliat punctul lor de vedere asupra Hotărîrii Parlamentului și anexelor la ea, parte integrantă a acesteia, și au făcut referințe exprese la normele Constituției, care, în opinia lor, au fost încălcate, subliniind că Hotărîrea Parlamentului subminează existența Constituției actuale.

Argumentele invocate în decizia Curții pentru neacceptarea sesizării spre examinare în fond contravin prevederilor art.39 din [Codul jurisdicției constituționale](#), precum și art.40 din acesta. Enunțînd afirmații eronate și contradictorii, Curtea nu infirmă argumentele autorilor sesizării că Hotărîrea, în special art.2 din ea, și anexele la ea încalcă flagrant dispozițiile titlului VI din [Constituție](#) și capitolului 2¹ din [Regulamentul Parlamentului](#).

Verificarea obiectivă a argumentelor expuse în sesizare se poate exercita numai aplicîndu-se prevederile capitolului 8 intitulat "Examinarea sesizării în ședință" din [Codul jurisdicției constituționale](#). În procesul examinării prealabile aceasta nu este posibil.

În opinia mea, sesizarea trebuia să fie acceptată pentru examinare în fond. Or, numai în bază de argumente indubitabile, expuse în ședința plenară a Curții, se poate trage concluzia despre constituționalitatea sau neconstituționalitatea actului contestat.

JUDECĂTOR AL CURȚII

Mircea

CONSTITUȚIONALE

IUGA

Curtea Constituțională

Decizie din 20.05.2003 pentru respingerea sesizării unui grup de deputați în Parlament // *Monitorul Oficial* 91-96/8,
30.05.2003